

بیانات در دانشگاه افسری و تربیت پاسداری امام حسین (علیه السلام) در مراسم دانش آموختگی دانشجویان (۱) - 20 / اردیبهشت / 1396

بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام على سيدنا و نبينا ابي القاسم المصطفى محمد.

ان شاء الله بر همه‌ی شما برادران عزیز مبارک باشد ؛ هم بر فارغ التحصیلان این دانشگاه، هم بر واردشدگان و سردوشی‌بگیرانی که ان شاء الله با طیّ مراحل تحصیلی و تمرینی به رتبه‌ی پاسداری خواهند رسید.

ماه شعبان است، ماه بارش رحمت الهی است. اگر انسان فقرات مناجات شعبانیّه و ادعیّه‌ی ماه شعبان در شب نیمه و دیگر دعاها و اعمال را نگاه کند، احساس میکند که ماه شعبان یک ظرف زمانی بسیار ارزشمندی است برای بهره‌گیری از رحمت پروردگار. شما جوانهای عزیز، با دلهای پاک، با روحهای آماده، میتوانید خیلی بهره بگیرید و امیدوارم که ان شاء الله از برکات این ماه و از رحمت الهی در این ماه بهره بگیرید.

یکی از برجسته‌ترین خصوصیات ماه شعبان مسئله‌ی ولادت باسعادت قطب عالم امکان، حضرت بقیّة الله (ارواحنا فداه) است. برجستگی این روز و شب با این ولادت بزرگ بسیار بیشتر و مضاعف شده است. البته شب نیمه‌ی شعبان شب مبارکی است، شب دعا است، شب مناجات است، گفته شده است که از موارد لیلة القدر است، لکن با این ولادت همه‌ی اینها مضاعف میشود. یک توجّهی به وجود مقدّس بقیّة الله (ارواحنا فداه) بکنیم با چند نکته‌ی کوتاه در مورد آن بزرگوار. البته در درجه‌ی اوّل، باید تبریک عرض بکنیم به همه‌ی شما این میلاد را، این ایّام را، این شیرینی ولادت باسعادت آن بزرگوار را. ماه شعبان، از اوّل تا آخر، ماه الطاف الهی و شیرینی‌ها و چشم‌روشنی‌ها است. البته امسال متأسّفانه با این حادثه‌ای که در معدن پیش آمد، (۲) ما داغدار شدیم، و قبل از آن هم حادثه‌ی مربوط به مرزبانان ما در جنوب کشور (۳) دلها را افسرده کرد و داغدار کرد، ولیکن ماه، ماه شادی و دلباختگی دلباختگان اهل بیت (علیهم السلام) است.

در مورد امام زمان (عجل الله له الفرج و سلام الله علیه) نکته‌ی اوّل این [است] که این بزرگوار داعی الله است. نگاه به آن بزرگوار وسیله‌ای است برای عرض ارادت و عبودیت به درگاه حضرت حقّ متعال. السّلامُ علیک یا داعی الله و ربّانی آیاته ؛ (۴) همه چیز، همه‌ی انبیا، همه‌ی اولیا، همه‌ی مقدّسات، همه‌ی ارواح طیّبه که نورافشانی میکنند بر زندگی ما، بر عالم ما، بر همه‌ی عالم وجود، آیات حقّند، جلوه‌های حضرت پروردگارند ؛ این نکته‌ای است که باید توجّه داشت. به امام زمان توجّه میکنیم، توسّل میکنیم، در مقابل آن بزرگوار عرض خاکساری میکنیم، برای اینکه این خاکساری به ذات احدیت برسد و پیش خدای متعال اظهار عبودیت کرده باشیم.

دوّم اینکه نام این بزرگوار و یاد این بزرگوار، دائماً به ما یادآوری میکند که طلوع خورشید حق و عدل در پایان این شب ظلمانی، قطعی است. انسانها گاهی که امواج متراکم ظلمت و ظلم را مشاهده میکنند، مأیوس میشوند. یاد امام زمان نشان‌دهنده‌ی این است که خورشید طلوع خواهد کرد، روز خواهد آمد ؛ بله، ظلمات هست، ظالمان و

تاریکی آفرینان هستند در دنیا، و قرنهای متمادی بوده‌اند اما پایان این شب سیاه و ظلمانی، قطعاً طلوع خورشید است؛ این آن چیزی است که اعتقاد به امام زمان به ما می‌آموزد؛ این وعده‌ی تضمین‌شده‌ی پروردگار است: السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَالْعِلْمُ الْمَصْبُوبُ وَالْغَوْثُ وَالرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ وَعْدًا غَيْرَ مَكْذُوبٍ؛ (۵) وعده‌ی تخلف‌ناپذیر الهی است. در اوّل زیارت [هم دارد]: السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِي ضَمِنَهُ؛ (۶) وعده‌ای که تضمین‌شده است از طرف پروردگار، ظهور این بزرگوار است. بنابراین این هم نکته‌ی دوّم است. معتقدین به ظهور ولیّ عصر و وجود ولیّ عصر (ارواحنا فداه) هیچ‌گاه دچار ناامیدی و یأس نمیشوند، و میدانند که قطعاً این خورشید طلوع خواهد کرد و این تاریکی‌ها و این سیاهی‌ها را برطرف خواهد کرد.

نکته‌ی سوّم این است که ما مأمور به انتظاریم؛ انتظار یعنی چه؟ انتظار به معنای مترصد بودن است. در ادبیّات نظامی یک چیزی داریم به نام «آماده‌باش»؛ انتظار یعنی «آماده‌باش»! باید «آماده‌باش» باشیم. انسان مؤمن و منتظر، آن‌کسی است که در حال «آماده‌باش» است. اگر امام شما که مأمور به ایجاد عدالت و استقرار عدالت در کلّ جهان است، امروز ظهور بکند، باید من و شما آماده باشیم. این «آماده‌باش» خیلی مهم است؛ انتظار به این معنا است. انتظار به معنای بی‌صبری کردن و پا به زمین کوبیدن و چرا دیر شد و چرا نشد و مانند اینها نیست، انتظار یعنی باید دائم در حال «آماده‌باش» باشید.

نکته‌ی چهارم و آخر [اینکه] این انتظار، مستلزم صلاح و عمل است؛ باید خودمان را اصلاح کنیم، باید اهل عمل به آن چیزی باشیم که دل آن بزرگوار را شاد میکند. اگر بخواهیم این جور عمل بکنیم و این صلاح و اصلاح را برای خودمان فراهم بکنیم، طبعاً نمیتوانیم به عمل فردی اکتفا کنیم. در محیط جامعه، در محیط کشور، در محیط جهانی هم وظایفی هست که باید انجام بدهیم؛ این وظایف چه هستند؟ این همان چیزی است که نیاز دارد به بصیرت، نیاز دارد به معرفت، نیاز دارد به نگرش جهانی، نیاز دارد به روشن‌بینی؛ این آن چیزی است که شما جوان عزیز فعّال امروز به آن موظفید.

خب، در مورد دانشگاه افسری امام حسین؛ اوّلًا مبارک است بر شما که در این دانشگاه هستید، درس خواندید یا درس خواهید خواند؛ این خیلی فرصت باارزش و مغتنمی است؛ ثانیاً، این دانشگاه محلّ سر برآوردن نهالهایی است که در زمین مستعدّی نشاندۀ شده‌اند. این دانشگاه، آنجایی است که میتواند انسانهای مستعد را به نقطه‌ای برساند که هر انسان بامعرفت برجسته‌ای وقتی به آن نقطه نگاه میکند، نسبت به آن غبطه بخورد. کسی مثل امام بزرگوار ما، آن شخصیت عظیم، آن شخصیت معنوی، آن عالم به دین، آن فقیه، آن حکیم - آدم کوچکی نبود امام - وقتی نگاه میکند به جایگاه رزمندگان اسلام و شهیدان این راه، با غبطه نگاه میکند؛ در فرمایشات ایشان، این به تکرار شنیده شده است؛ این دانشگاه، انسانها را، جوانها را به آنجا میرساند. این دانشگاه مصداق این آیه‌ی شریفه است: كَزَرَ عِخْرَجَ شَطْئِهِ فَنَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سَوْقِهِ يُعْجِبُ الرِّزَاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ؛ (۷) آن کسانی که این مزرعه را آماده کرده‌اند، خودشان گاهی از محصولات این مزرعه به شگفت می‌آیند! مزرعه‌ی بابرکتی است و میتواند این جور نهالهای بارآوری و پرباری را پرورش بدهد و به جامعه تقدیم کند. لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ؛ و کفار هم از این انسانی که در اینجا پرورش پیدا میکند، دچار غیظ و خشم و غضب میشوند.

امروز اگر نگاه کنیم در بین قشرهای جامعه‌ی ما، چند قشرند که در تبلیغات بین‌المللی استکبار، در اظهارات سیاسیون استکبار، در رفتارهای توطئه‌گرانه‌ی استکبار، نشانه‌ی بغض استکبار نسبت به این چند قشر آشکار است؛

در رأس اینها سپاه پاسداران است. چرا؟ با سپاه چرا این قدر بدند؟ با این جوان برومندی که تربیت میشود، رشد میکند، قد میکشد در معنویت، چرا این قدر دشمنند؟ چون مایه‌ی اقتدار کشور است؛ این نکته خیلی مهم است. علت دشمنی آنها این است که این مجموعه، مایه‌ی اقتدار کشور است. هر چیزی که مایه‌ی اقتدار ایران اسلامی باشد مبعوض آنها است، مورد کینه‌ی آنها است، مورد غیظ آنها است.

دو سه نمونه‌ی دیگر هم وجود دارد، آنها را هم عرض بکنم. علم هم مایه‌ی اقتدار است؛ پیشرفت علمی ما هم مورد غیظ و غضب آنها است. دیدید، آدم فرستادند دانشمند هسته‌ای ما را ترور کردند، یعنی دانه دانه شناسایی کردند، مسیرهایشان را پیدا کردند، به مزدورها پول دادند که بیایند آنها را ترور بکنند. علم و عالم از جمله‌ی چیزهایی است که آنها را به غیظ و غضب می‌آورد.

اقتصاد قوی و مستقل کشور ما هم مایه‌ی اقتدار ما است لذا با آن مخالفند. تحریم میکنند، برای اینکه اقتصاد را ضربه بزنند؛ تدابیر گوناگونی به کار می‌بندند که ای کاش اقتصاددان‌های مؤمن ما بیایند برای مردم تشریح کنند تدابیری را که دشمنان ما در آن سوی مرزها به کار می‌برند تا ما نتوانیم در داخل، اقتصاد محکم و مستقل و قوی داشته باشیم؛ چرا؟ چون اقتصاد مایه‌ی اقتدار است و یک کشوری که اقتصاد محکمی دارد، این کشور یک وسیله‌ی اقتدار دارد.

قدرت نظامی، مایه‌ی اقتدار است. می‌بینید، درباره‌ی مسائل موشکی چه جنجالی در دنیا راه می‌اندازند، که ایران موشک دارد، ایران موشک دقیق دارد. بله، ما موشک داریم، موشک دقیق [هم] داریم؛ موشک ما هدف را از فاصله‌ی چند هزار کیلومتری با فاصله‌ی چند متری قادر است بزند؛ این را با قدرت به دست آوردیم، با قدرت حفظ میکنیم، با قدرت افزایش خواهیم داد؛ ان شاء الله. با این هم چون مایه‌ی اقتدار کشور است مخالفند، با آن دعوا دارند، غیظ و غضب دارند. می‌بینید چه میکنند در دنیا.

عنصر نظامی فداکار هم مایه‌ی اقتدار است؛ علاوه بر سازمانهای نظامی، یک عنصر نظامی فداکار، یک صیاد شیرازی، یک شهید شوشتری و خود یک انسان فداکار هم که یک عنصر نظامی است و فداکار و صادق است، مورد غیظ و غضب است. اینها در جنگ به شهادت نرسیدند، اینها ترور شدند؛ یعنی شناسایی شدند، تعقیب شدند و ترور شدند، برای خاطر اینکه خودشان را به عنوان یک مانعی در مقابل دست‌اندازی دشمن نشان میدادند و مایه‌ی اقتدار کشور بودند؛ [پس] با آنها هم دشمنند.

ایمان و حیا و اخلاق جوانان هم مایه‌ی اقتدار است، [لذا] با آن دشمنند. این همه در فضای مجازی و در رسانه‌ها فعالیت میکنند، میلیاردها خرج میکنند برای اینکه بتوانند از جوان ایرانی اخلاق را، ایمان را، پایبندی به شریعت را، حیا را سلب کنند و بگیرند؛ چرا؟ چون اینها مایه‌ی اقتدار کشور است. با جوان مؤمن متشعّ باحیای باایمان که در مقابل این وسایل شهوت‌انگیز نمی‌لغزد و میتواند خودش را نگه دارد، و برای کشور مایه‌ی اقتدار است؛ دشمنند.

روحیه‌ی جهاد و مقاومت در ملت یکی از مایه‌های اقتدار است، لذا با روحیه‌ی جهاد و مقاومت دشمنند. در ادبیات استعماری جهانی به روحیه‌ی مقاومت، به روحیه‌ی جهاد، تهمتِ خشونت می‌زنند؛ خشونت، تندرّوی - که متأسفانه گاهی ما هم از آنها یاد می‌گیریم و همانها را تکرار میکنیم - این به خاطر این است که روحیه‌ی جهاد و شهادت مایه‌ی

اقتدار است برای یک کشور.

خب، اینها همه مایه‌ی اقتدارند و همه مبغوضند، اما آن چیزی که حافظ امنیت است، در درجه‌ی بالاتری از امنیت قرار دارد؛ مجموعه‌ای که میتواند امنیت کشور را حفظ کند اهمیت بیشتری دارد. برای همین است که با مجموعه‌های حافظ امنیت - که نیروهای مسلح از جمله‌ی مهم‌ترین اینها هستند - مخالفند؛ به‌خاطر اینکه اگر امنیت نبود، علم هم نیست، اقتصاد هم نیست، ابتکار هم نیست. آن چیزی که موجب میشود یک کشور بتواند دانشمند تربیت کند، بتواند در بخشهای مختلف رشد کند، وجود امنیت است. بستر امنیت برای یک کشور از همه‌چیز مهم‌تر و لازم‌تر است. آن چیزی که حافظ امنیت کشور است، موجب ناراحتی آنها است؛ [لذا] تلاش میکنند این امنیتی را که در کشور وجود دارد از بین ببرند. این یکی از نکات بسیار مهم است.

خب، برادران عزیز من، فرزندان عزیز من، جوانان عزیز من! ما امروز «دولت مقاومت» ایم. دولت مقاومت خیلی مهم است. دولت مقاومت با فلان سازمان مقاومت فرق دارد، با فلان جریان مقاومت در فلان کشور فرق دارد، با فلان شخصیت مقاومت فرق دارد. [البته] با آنها هم دشمنند؛ استکبار جهانی که اهل زیاده‌طلبی است، اهل تجاوز است، اهل دست‌اندازی به همه‌ی ثروتهای مادی و معنوی ملت‌های عالم است، با هر عنصر مقاومت مخالف است، [لذا] با سازمانهای مقاومت هم مخالف است، با انسانهای مقاوم هم مخالف است، اما اینها کجا و دولت مقاومت که بر اساس مقاومت تشکیل بشود، کجا! جمهوری اسلامی دولت مقاومت است؛ دولت مقاومت که سیاست دارد، اقتصاد دارد، نیروی مسلح دارد، حرکات بین‌المللی دارد، منطقه‌ی نفوذ وسیع در درون کشور و بیرون کشور دارد؛ این بسیار مهم است، و با هیچ عنصر مقاومت دیگری قابل مقایسه نیست. برای همین است که دشمنی‌ها از همه‌جای دنیا - چه از سوی قدرت‌طلبان، چه از سوی نوکران قدرت‌طلبان - متوجه جمهوری اسلامی است.

خب، «دولت مقاومت» یعنی چه؟ یعنی تسلیم زورگویی نشدن، تسلیم زیاده‌طلبی نشدن، در موضع اقتدار ایستادن. دولت مقاومت در موضع اقتدار قرار میگیرد. ببینید، دولت مقاومت نه اهل تجاوز است، نه اهل سلطه‌طلبی و دست‌اندازی به ملت‌ها و کشورها است، نه اهل فرو رفتن در لاک دفاعی و موضع انفعال است؛ هیچ‌کدام از اینها نیست. بعضی خیال میکنند اگر ما بخواهیم خودمان را از تهمت سلطه‌طلبی و اقتدارطلبی بین‌المللی و منطقه‌ای برکنار کنیم، باید برویم در لاک دفاعی؛ این جوری نیست. در لاک دفاعی نمیرویم، در موضع انفعال قرار نمیگیریم، بلکه ما در موضع «أَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَ مِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَ عَدُوَّكُمْ» (۸) قرار میگیریم. در موضعی قرار میگیریم که در این آیه‌ی شریفه از آن تعبیر شده است به «تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَ عَدُوَّكُمْ»؛ «تُرْهِبُونَ بِهِ» یعنی چه؟ «تُرْهِبُونَ بِهِ» همان چیزی است که در ادبیات سیاسی امروز به آن «قدرت بازدارندگی» میگویند. جمهوری اسلامی در جایگاهی قرار میگیرد که دارای قدرت بازدارندگی است؛ دارای اقتدار بازدارنده است؛ میخواهند این اقتدار نباشد.

آنچه جمهوری اسلامی دارد، آنچه تاکنون تحصیل کرده است - که با ابتکار خود و با همت خود تحصیل کرده است و همین متت هیچ دولت و هیچ قدرت دیگری نیست - برای بازدارندگی و برای داشتن اقتدار بازدارنده به دست آورده است و تحصیل کرده است، بعد از این هم در این راه پیش خواهد رفت. ما، بعد از این هم، تا آنجایی که بتوانیم و با همه‌ی همتان، با همه‌ی تلاشمان، با همه‌ی استعداد نیروی انسانی‌مان که کم هم نیست، در راه افزایش قدرت بازدارندگی پیش خواهیم رفت و آن را به کار خواهیم گرفت، برای اینکه دشمن به فکر تعرض نیفتد و بداند که

اگر چنانچه تعرض کرد، ضربه‌ی محکمی خواهد خورد، واکنش سختی خواهد دید. من مدت‌ها قبل (۹) گفتم دوران «بزن و درو» به جمهوری اسلامی دیگر گذشته است؛ اینکه بیا بزن و درو، [دیگر] این جور نیست؛ اگر زدند پایشان گیر می‌افتد؛ شروع ممکن است با آنها باشد اما تمام کردن دیگر با آنها نیست و در اختیار آنها نیست. این همان قدرتی است که دشمن از آن بیمناک است؛ این همان اقتداری است که دشمن مایل نیست که جمهوری اسلامی آن را داشته باشد.

خب، دشمن چه چیزی را هدف گرفته؟ من این را به شما می‌گویم. شما برادران عزیز من، فرزندان من و جوانان من هستید. گزارشی هم که فرماندهان عزیز ما اینجا دادند، نشان می‌دهد که شما علاوه بر آموزش نظامی، آموزش بصیرت و معنویت و نگاه سیاسی و مانند اینها هم دارید. دشمن دنبال چیست؟ هدف دشمن در جمهوری اسلامی چیست؟ دشمن چه چیزی را هدف گرفته است؟ من عرض می‌کنم دشمن یک هدف کوتاه‌مدت دارد، یک هدف میان‌مدت دارد، یک هدف بلندمدت دارد. هدف کوتاه‌مدت دشمن به هم زدن امنیت کشور است، ایجاد آشوب و فتنه در کشور است، از بین بردن این افتخار بزرگ است که جمهوری اسلامی بحمدالله از آن برخوردار است. ما در یک منطقه‌ی پر از تشنج، پر از ناآرامی، بلکه در یک دنیای پر از تشنج و ناآرامی، توانسته‌ایم محیط امنی را برای کشور خودمان به وجود بیاوریم. این [کار] را ملت کرده است، این را مسئولین دلسوز انجام داده‌اند، این را آگاهی‌ها و هشیاری‌ها و به‌روزرودن‌ها به وجود آورده است؛ می‌خواهند این را از ملت بزرگ ایران بگیرند. یکی از مهم‌ترین اهداف یا شاید مهم‌ترین هدف کوتاه‌مدت دشمن، این است که بتوانند امنیت را از کشور سلب کنند. من بعد در این زمینه باز یک جمله‌ی دیگر عرض خواهم کرد.

هدف میان‌مدت آنها مسئله‌ی اقتصاد کشور است، مسئله‌ی معیشت مردم است. اقتصاد بایستی حرکت نکند، معیشت مردم بایستی لنگ بماند، کار و تولید باید در کشور پایین بماند، بیکاری باید به‌عنوان یک بلا در کشور عمومیت پیدا کند، مردم بایستی از جمهوری اسلامی و از نظام اسلامی به‌خاطر مشکلات معیشتی ناامید و مأیوس بشوند. این هدف دشمن است؛ دنبال این هستند، دارند تلاش می‌کنند، برایش برنامه‌ریزی می‌کنند، به قول خودشان اتاقهای فکر تشکیل می‌دهند، برای اینکه بتوانند این کار را در کشور ما انجام بدهند. این هدف میان‌مدت آنها است که دنبالش هستند. ما وقتی این هدف را فهمیدیم، آن وقت باید علاج بکنیم؛ علاج هم می‌توانیم بکنیم، اگر به خود بیاییم، یک قدری توجه کنیم، دنبال کنیم. اگر همین شعاری را که ما اول سال مطرح کردیم - «اقتصاد مقاومتی؛ تولید ملی و اشتغال» - دنبال بکنیم، آن نقشه‌ی دشمن مسلماً از بین خواهد رفت؛ همچنان که اگر چنانچه متوجه باشیم و آماده باشیم برای برخورد و مواجهه‌ی با آن هدف کوتاه‌مدت و هدف نزدیک که مسئله‌ی ناامنی است و ایجاد ناامنی و ایجاد فتنه و آشوب، قطعاً خواهیم توانست آن را خنثی کنیم.

هدف بلندمدت هم، اصل نظام اسلامی است. یک روزی صریحاً می‌گفتند که نظام اسلامی باید از بین برود؛ بعد دیدند این حرف، حرفی است که به ضررشان تمام میشود و اولاً، نمیتوانند و در آن میمانند و آبرویشان پیش طرفدارانشان، دولتهای وابسته و مزدورشان در دنیا میرود؛ [لذا] آمدند این را تعدیل کردند و گفتند: تغییر رفتار جمهوری اسلامی. بنده همان وقت به مسئولین عزیز کشور گفتم: آقایان! توجه داشته باشید که تغییر رفتار، با تغییر نظام هیچ فرقی ندارد. معنای تغییر رفتار این نیست که اگر صبح ساعت هفت می‌آمدیم، حالا هفت و نیم یا شش و نیم بیاییم. تغییر رفتار یعنی اینکه راه اسلام را میرفتیم، راه انقلاب را میرفتیم، خط امام را میرفتیم، حالا زاویه بگیریم؛ اول ۲۰ درجه، بعد ۴۵ درجه، بعد ۹۰ درجه، بعد ۱۸۰ درجه در طرف مقابل حرکت بکنیم؛ تغییر رفتار یعنی

این ؛ یعنی همان از بین بردن نظام اسلامی ؛ این هدف بلندمدت آنها است. بنابراین، هدف دشمن اینها است. دشمن، دشمن است ؛ از هر چه که بتواند اعمال دشمنی بکند، استفاده خواهد کرد.

یک کلمه [هم] راجع به انتخابات عرض بکنم. انتخابات، یکی از آن زمینه‌هایی است در کشور که [هم] میتواند مایه‌ی اعتلاء و آبرو بشود، هم میتواند مایه‌ی ضعف و سستی و ایجاد مشکلات بشود ؛ انتخابات این جوری است. اگر مردم شرکت کنند، با نظم شرکت کنند، با اخلاق حرکت بکنند، حدود اسلامی را رعایت بکنند، قانون را همه رعایت بکنند، این مایه‌ی آبرو و عزت نظام جمهوری اسلامی است ؛ و اگر قانون شکنی کنند، اگر بد اخلاقی کنند، اگر با حرفهای خود، دشمن را به خودشان امیدوار کنند، انتخابات به ضرر ما تمام خواهد شد. ما برای انتخابات تازه کار نیستیم. ما ۳۷ سال، ۳۸ سال است که با انتخابات سروکار داریم -قبلها، هر سالی تقریباً یک انتخابات بود ؛ حالا هم چند سالی است که هر دو سال یک بار، یک انتخابات بزرگ در این کشور به راه می‌افتد- ما مجربیم در کار انتخابات، میدانیم انتخابات چیست، میدانیم آن کسانی که در انتخابات، طرف قضیه هستند و دخالت دارند، در چه محیط‌های فکری ممکن است قرار بگیرند، چه دشمنی‌هایی با اینها میشود، چه وسوسه‌هایی به اینها رو می‌آورد ؛ اینها چیزهایی است که برای ما تجربه شده است ؛ اینها روشن است.

من توصیه میکنم به همه‌ی این آقایان محترمی که نامزدهای انتخاباتی هستند و به آنها می‌گویم -آنچه را به مردم باید عرض بکنیم، عرض کردیم- به آنها من عرض میکنم که در وعده‌های خود، در اظهارات خود، در برنامه‌هایی که به مردم میدهند، توجه کنند که دو سه چیز را حتماً رعایت بکنند: یکی مسائل اقتصادی است. حتماً توجه کنند به مسائل اقتصادی و بگویند و قاطع بگویند که برای اقتصاد کشور میخواهند تلاش بکنند ؛ این یکی از مسائل مهم است. بگویند که در درجه‌ی اول، معیشت مردم برایشان دارای اهمیت است.

نکته‌ی دومی که در برنامه‌ریزی‌هایشان، در اظهاراتشان، در وعده‌هایی که به مردم میدهند، باید خودنمایی کند، مسئله‌ی عزت ملی و استقلال ملت ایران است. آقایان! ملت ایران، یک ملت انقلابی است، ملت ایران یک ملت سرافراز است، ملت ایران ملتی است که از نهایت ضعف و وابستگی توانست خودش را به اوج اقتدار و عزت بین‌المللی برساند ؛ این ملت را نباید تضعیف کرد، این ملت را نباید سرشکسته کرد، این ملت را نباید در مقابل ملتهای دیگر، در مقابل قدرتهای بزرگ به تسلیم واداشت ؛ این ملت، با اقتدار زنده است ؛ اگرچنانچه این اقتداری که این ملت دارد نشان میدهد نمیبود، دشمن اکتفا نمیکرد به اینکه بخواهد بیاید یک دستوری را به فلان رئیس‌جمهور ما یا به فلان مأمور ما بدهد ؛ می‌آمد مسلط میشد بر این کشور. همان کاری را اینها با جمهوری اسلامی میخواهند بکنند و در آن صورت میکردند که با این کشورهای وابسته‌ی مزدور بی‌آبروی بعضی از مناطق عالم از جمله در منطقه‌ی ما دارند انجام میدهند ؛ همان رفتار را با ملت ما میخواستند انجام بدهند. باید عزت ملی، سربلندی ملت و عظمت ملت در مقابل استکبار حفظ بشود ؛ [نامزدهای انتخاباتی] نشان بدهند که در مقابل زیاده‌خواهی آمریکا، در مقابل خبائثتهای صهیونیست‌ها ایستاده‌اند.

نکته‌ی سومی که باید خیلی در برنامه‌ها و اظهارات و وعده‌های نامزدهای محترم مورد توجه قرار بگیرد، همین امنیت ملی است، همین آرامش ملی است. سعی کنند گسلهای اعتقادی یا جغرافیایی یا زبانی یا قومی را تحریک نکنند ؛ مراقب باشند! سالهای متمادی است که دشمنان ما دارند روی این گسلهای کار میکنند. دشمنان جمهوری اسلامی روی کردستان کار کردند [اما] مردم کرد مؤمن ما با مشیت به دهان اینها کوبیدند. اینها آمدند بر روی مردم

متعصّب و غیور آذربایجان کار کردند، سرمایه‌گذاری کردند [اما] مردم غیور آذربایجان مثل صاحبان انقلاب، سر بلند کردند و در روی آنها ایستادند و آنها را مردود کردند؛ همین‌جور با مردم عرب خوزستان، با مردم بلوچستان، با مردم ترکمن. دارند کار میکنند، سرمایه‌گذاری میکنند، پول میدهند، مزدور میگیرند، حرف درست میکنند، برای اینکه بتوانند این گسلها را فعال کنند؛ اما اقوام ایرانی با همه‌ی قدرت، با همه‌ی صمیمیت، با همه‌ی اخلاص، با همه‌ی ایمان ایستاده‌اند. نامزدهای ریاست جمهوری مراقب باشند به‌خاطر خطای در تشخیص، کاری را که دشمن نیمه‌کاره انجام داده و نتوانسته پیش ببرد، به نفع دشمن تعقیب نکنند و این گسلها را تحریک نکنند.

مسئله‌ی امنیت و آرامش برای این کشور بسیار مهم است. در انتخابات، مسئولان امنیت، مسئولان آرامش، از قوه‌ی قضائیه، از نیروی انتظامی، از وزارت کشور، و بقیه و بقیه باید همه مراقبت بکنند که امنیت را حفظ بکنند. اگر کسی علیه امنیت این کشور بخواهد قیام بکند، قطعاً با عکس‌العمل و واکنش سخت مواجه خواهد شد؛ این را بدانند. آن صهیونیست پول‌دار آمریکایی خبیث که گفت من گرجستان را با ده میلیون دلار توانستم زیرورو کنم، در سال ۸۸ به فکر افتاد که جمهوری اسلامی را هم این‌جوری [کند]. ببینید این خطای در تطبیق و این حماقت در شناخت به کجا میرسد که جمهوری اسلامی با این عظمت را، ملت ایران با این عظمت را مقایسه کنند با کشورهای دست‌چندم دنیا و بخواهند اثر بگذارند و کار بکنند؛ خب برخورد کردند با دیوار مستحکم اراده و عزم ملی. امروز هم همین‌جور است؛ این را بدانند که امنیت برای این کشور خیلی مهم است، مردم به امنیت اهمیت میدهند، این حقیر هم به تبع مردم، به امنیت این کشور اهمیت میدهم؛ در انتخابات باید امنیت به‌صورت کامل محفوظ بماند؛ و هرکسی که از این راه تخطی بکند، قطعاً بداند سیلی خواهد خورد.

قدرتها متعلق به خدا است، دلها متعلق به خدا است، دلها «بَيْنَ اصْبَعَيْ الرَّحْمَنِ» (۱۰) - لایله‌ای اراده‌ی الهی - است؛ دلها دست خدا است. مردم ایران با اتکاء به لطف الهی این راه را با قدرت طی کرده‌اند، بعد از این هم ان شاء الله طی خواهند کرد. و در میان ملت ایران، جوانان نقش برجسته‌تری دارند، و در میان جوانان، شما جوانهای عزیز خصوصیتی دارید؛ این را قدر بدانید، خدای متعال را شکرگزار باشید.

پروردگارا! تو را به مهدی موعود، تو را به آن کسی که «يُؤْتِيهِ رِزْقَ الْوَرَىٰ وَ يُوْجِدُهُ ثَبَتَتِ الْاَرْضُ وَ السَّمَاءُ» (۱۱) سوگند میدهم این جوانان را و همه‌ی جوانان کشور را، همه‌ی ملت بزرگ ایران را در سایه‌ی لطف و عنایت خود محفوظ بدار؛ ملت ایران را بر دشمنانش پیروز کن. پروردگارا! به محمد و آل محمد تو را سوگند میدهم ارواح طیبه‌ی شهدا و روح مطهر امام شهدا را با ارواح طیبه‌ی محمد و آل محمد محشور بفرما.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته

(۱) در ابتدای این مراسم - که در دانشگاه امام حسین (ع) برگزار شد - سرلشکر پاسدار محمدعلی جعفری (فرمانده کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی) و دریادار پاسدار مرتضی صفاری (فرمانده دانشگاه امام حسین (ع)) گزارشی ارائه کردند.

(۲) اشاره به حادثه‌ی انفجار در معدن زمستان یورت شهرستان آزادشهر در استان گلستان و جان باختن تعدادی از معدنچیان.

۳) اشاره به شهادت جمعی از مرزبانان نیروی انتظامی جمهوری اسلامی در اقدام گروهک تروریستی در مرز میرجاوه.

۴) احتجاج، ج ۲، ص ۴۹۳

۵) همان

۶) همان

۷) سوره فتح، بخشی از آیه ی ۲۹: «... چون کشته ای است که جوانه ی خود برآورد و آن را مایه دهد تا سبزر شود و بر ساقه های خود بایستد و دهقانان را به شگفت آورد تا از [انبوهی] آنان [خدا] کافران را به خشم دراندازد...»

۸) سوره ی انفال، بخشی از آیه ی ۶۰: «و هرچه توان دارید از نیرو و اسبهای آماده بسیج کنید، تا با این [تدارکات]، دشمن خدا و دشمن خودتان را بترسانید...»

۹) بیانات در دیدار مسئولان و کارگزاران نظام (۱۳۸۶/۶/۳۱)

۱۰) عوالی اللئالی، ج ۱، ص ۴۸ (با اندکی تفاوت)

۱۱) زادالمعاد (دعای عدیله)، ص ۴۲۳